

Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι τοῖς ἔθνεσι

Αγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές ἐν Κυρίῳ,
Ἐπιτρέψτε μου, κατ' ἀρχάς, νὰ Σᾶς μεταφέρω τοὺς θερμοὺς ἀδελφικοὺς χαιρετισμοὺς τῶν Κληρικῶν, τῶν Πιστῶν, τῶν Νεοφωτιστῶν καὶ τῶν Κατηχουμένων τῆς ἐν Κορέᾳ καὶ Ἰαπωνίας Ἐπαρχίας τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Τὸ ἐρώτημα, στὸ ὁποῖο καλούμεθα νὰ ἀπαντήσουμε, εἶναι πῶς τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ θὰ μεταδοθεῖ εἰς πάντα τὰ ἔθνη. Δηλαδή, πῶς τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο θὰ σαρκωθεῖ στὴν κάθε χώρα καὶ στὸν κάθε ἄνθρωπο αὐτῆς τῆς χώρας, ὁ ὁποῖος ζητεῖ νὰ δεῖ τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ, ζητεῖ μὲ ἄλλα λόγια «ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι»; (Λκ. 19:3) Πῶς τὸ μυστήριον τῆς σαρκώσεως τῶν πάντων, θὰ βιωθεῖ καὶ θὰ γίνῃ ἀπὸ πρᾶγματικότητα, σὲ κάθε γνήσιο ἀναζητητὴ τῆς Ἀλήθειας τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ θὰ προσλάβει ὅλες τὶς πτυχές τῆς ζωῆς του, ὥστε νὰ μὴ μείνῃ τίποτε ἀθεράπευτο, γιατί, ὡς γνωστόν, «τὸ ἀπρόσληπτον καὶ ἀθεράπευτον»;

Καὶ τὸ ἐξαιρετικὰ δύσκολο ἐν προκειμένῳ, καί, ἀσφαλῶς, ἀνθρωπίνως ἀκατόρθωτο χωρὶς τὴν «δύναμιν ἐξ ὕψους» (Λκ. 24:49), εἶναι: πῶς ἡ σάρκωση τοῦ Εὐαγγελίου θὰ γίνῃ γεγονός στὸν 21^ο αἰῶνα σὲ λαοὺς, ποὺ βρίσκονται τόσο πολὺ μακριά, πνευματικὰ καὶ πολιτιστικά, ἀπὸ γεωγραφικὲς περιοχές, πρὸς τὶς ὁποῖες, πολλοὺς αἰῶνες πρὶν, ἔχει ἐξαγγελθεῖ ἡ μαρτυρία τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπως εἶναι π.χ. ἡ μακρινὴ Ἄπω Ἀνατολή;

Ἡ ἀπάντησις στὰ καθόλου, κατὰ τὰ ἄλλα, ρητορικὰ ἐρωτήματα, ποὺ μόλις πρὶν ἔθεσα, δὲν εἶναι εὐκόλῃ.

Ἡ ἀλματώδης τεχνολογικὴ ἐξέλιξις ἔχει ἤδη ἐπιφέρει τεράστιες ἀλλαγές στὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων παγκοσμίως, ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς τρίτης μετὰ Χριστὸν χιλιετίας, κατὰ τὴν ὁποία ξεκίνησε ἡ Τέταρτη Βιομηχανικὴ Ἐπανάστασις (4IR ἢ Industry 4.0). Ἡ τελευταία αὐτὴ Ἐπανάστασις, μέ-

Ο Μητροπολίτης Κορέας καὶ Ἐξάρχος Ἰαπωνίας
κ. Αμβρόσιος

ρα μὲ τὴν ἡμέρα ἀντικαθιστᾷ τὸν φυσικὸ καὶ βιολογικὸ κόσμον μὲ τὸν ψηφιακὸ κόσμον. **Τεχνητὴ νοημοσύνη (AI, Artificial Intelligence), ψηφιακὸς κόσμος, Ἰντερνετ τῶν Πραγμάτων (IoT, Internet of Things), αὐτοματοποίηση, εἶναι πλέον οἱ λέξεις κλειδιά ποὺ «κλειδώνουν» ἢ «ξεκλειδώνουν» τὴν ζωὴ μας, ὅπως τὴν ξέραμε μέχρι σχεδὸν τὰ τέλη τοῦ περασμένου αἰῶνα.**

Εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητο, λοιπόν, νὰ λάβουμε σοβαρὰ ὑπόψη, γιὰ τὴν ἐξαγγελία τοῦ Εὐαγγελίου στὴν ἐποχὴ μας, ὅτι ὁ νέος πολιτισμὸς ποὺ γεννιέται θὰ ἔχει κάθε μέρα ὄλο καὶ περισσότερο στὸν πυρήνα του τὴν δύναμιν τῆς ψηφιοποίησης καὶ τῆς τεχνολογίας τῆς πληροφορίας. Ἄραγε αὐτὸ θὰ

Την Κυριακή 22 Σεπτεμβρίου 2024 στον Καθεδρικό Ναό του Αγίου Νικολάου στη Σεούλ τελέσθηκε ο Όρθρος και Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο με αφορμή την 20ή επέτειο από της ιδρύσεως υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου της Ορθόδοξης Μητρόπολης Κορέας και Εξαρχίας Ιαπωνίας (2004-2024). Συμμετείχαν οι Μητροπολίτες Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος, Κορέας και Έξαρχος Ιαπωνίας κ. Αμβρόσιος

είναι καλὸ ἢ κακό; Θὰ ἐξαρτηθεῖ, ἀσφαλῶς, ἀπὸ τὴν σωστὴ χρῆση τῆς τεράστιας αὐτῆς δύναμης ἢ τὴν κατάχρησή της.

Στὴν Ἰαπωνία ἡ ἀπότομη ἀλλαγὴ, τὴν ὁποία προκάλεσε ἡ Τέταρτη Βιομηχανικὴ Ἐπανάσταση ἔχει ἀλλάξει σχεδὸν ὅλα τὰ δεδομένα καὶ τὰ αὐτονόητα στὴν καθημερινότητα τῶν κατοίκων της καὶ παράλληλα, ἔχει προκαλέσει μεγάλη πνευματικὴ ἀδιαφορία. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνθρώπων ποὺ δηλώνουν «ἀνευ θρησκευάτος» ἢ «ἄθεοι» εἶναι πολὺ μεγάλος καὶ διαρκῶς αὐξάνει. Στὴν Κορέα π.χ. τὸ ποσοστὸ ἀνέρχεται στὸ 56% ἐπὶ συνολικοῦ πληθυσμοῦ 52.000.000 καὶ ἐξ αὐτῶν τὸ 65% εἶναι νέοι ἀπὸ 20-29 ἐτῶν. Στὴν Ἰαπωνία τὸ ποσοστὸ εἶναι μεγαλύτερο, φθάνοντας στὸ 62%.

Πῶς νὰ μιλήσεις γιὰ πνευματικὲς καταστάσεις σὲ ἀνθρώπους ποὺ δὲν αἰσθάνονται ὅτι εἶναι ψυχοσωματικὰ ὄντα, ἀλλὰ πιστεύουν ὅτι ὅλα τελειώνουν μὲ τὸν

βιολογικὸ τους θάνατο; Στὶς ἐπαφές μας μὲ τοὺς Χριστιανοὺς ἄλλων Ὁμολογιῶν διαπιστώνουμε τὴν ἔντονη ἀνησυχία ὄλων γιὰ τὸ μέλλον. Οἱ ἐκκλησίες «ἀδειάζουν» καὶ μεταξὺ τῶν πιστῶν ὑπάρχουν πλέον πολὺ λίγοι νέοι ἄνθρωποι.

Βρισκόμαστε, λοιπόν, μπροστὰ σὲ μιὰ πρωτόγνωρη κρίση. Ἡ λέξη κρίση στὰ κινέζικα 危機 (weījī) γράφεται μὲ δύο ἰδεογράμματα. Τὸ πρῶτο 危 (위) σημαίνει «κίνδυνος» καὶ τὸ δεύτερο 機 (기) σημαίνει «εὐκαιρία». Νομίζω ὅτι ἡ ἀπαισιόδοξη κατάσταση, τὴν ὁποία περιέγραψα ἀκροθιγῶς ἀνωτέρω, μπορεῖ νὰ λειτουργήσῃ ὡς εὐκαιρία γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία, γιὰτὶ ὑπάρχει ἡ Ἐλπίδα. Καὶ ἡ Ἐλπίδα εἶναι ὁ Χριστὸς, τὸν Ὅποιο κηρύσσει ἀνόθευτα ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, τὸ Εὐαγγέλιο, ὅπως ἐρμηνεύθηκε ἀβυσσικῶς ἀπὸ τοὺς θεοφόρους Πατέρες καὶ Διδασκάλους τῆς Ὁρθόδοξης Παράδοσης καὶ ὅπως βιώθηκε ἀπὸ ἀναρίθμητο νέφος Μαρτύρων καὶ Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας

μας. **Ἡ ὥρα τῆς Ὁρθοδοξίας ἔχει φθάσει καὶ γιὰ τὴν Ἄπω Ἀνατολή, ἡ ὁποία ἔχει δικαίωμα στὴν πρόσβαση καὶ ἐμπειρία τῆς λειτουργικῆς καὶ ἀσκητικῆς παράδοσης τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ σύνολης τῆς πλούσιας πνευματικῆς κληρονομιάς της.**

Τὸ ἔργο τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν Ἀπωανατολιτῶν εἶναι ἔργο ἄμεσης προτεραιότητας καὶ τεράστιας εὐθύνης. Τὸ Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν ἀοιδίμων μεγάλων Πατριαρχῶν Ἀθναγόρου καὶ Δημητρίου καὶ ἰδιαίτερος τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, κατενόησε τὴν ὑψιστὴ σημασία τῆς ἐξαγγελίας τοῦ Εὐαγγελίου στὴν Ἄπω Ἀνατολή καί, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὴν Κορέα, ξεκίνησε τὸ 1956 τὴν ἱεραποστολικὴ δράση Του, ἐπειδὴ ὅλη ἡ περιοχὴ τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς εἶναι ἔδαφος τῆς δικαιοδοσίας Του. Ἡ ἐξάπλωση τοῦ εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς φανέρωσης τῆς προφητικῆς μαρτυρίας τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ στὴν Ἄπω Ἀνατολή, στὴν ὁποία, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, κατοικεῖ περισσότερο ἀπὸ τὸ 1/3 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς, εἶναι στὴν ἄμεση πατριαρχικὴ μέριμνα τοῦ Παναγιωτάτου ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς λαμπρᾶς Πατριαρχίας Του. Ἀπόδειξη τοῦ γεγονότος αὐτοῦ εἶναι, ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων, πρῶτον οἱ ποιμαντικὲς ἐπισκέψεις Του στὴν εὐρύτερη περιοχὴ τῆς Ἀνατολικῆς Ἀσίας καὶ ἰδιαίτερος οἱ τέσσερις ἐπισκέψεις Του στὴν Κορέα, γιὰ τὶς ὁποῖες εἴμαστε, πάλιν καὶ πολλάκις, βαθύτατα εὐγνώμονες, καὶ δεύτερον, ἡ ἴδρυση τῶν τριῶν νέων Ἱερῶν Μητροπόλεων Χόνγκ-Κόνγκ, Κορέας καὶ Σιγκαπούρης.

Στοὺς ἔντονους ρυθμοὺς τῆς ψηφιακῆς ἐποχῆς, στοὺς ὁποίους ζοῦν καὶ κινοῦνται σήμερα οἱ ἄνθρωποι παγκοσμίως ἔχουν ἀνάγκη περισσότερο ἀπὸ ἄλλοτε τὸ ἀνέσπερο Φῶς τοῦ Χριστοῦ, πὺθ θὰ τὸ ἀνακαλύψουν μέσα στὴν ἐπὶ γῆς ἄκτιστη Ἐκκλησία Του. Ἔχουμε, λοιπόν, μεγάλο χρέος

νὰ ἐργαστοῦμε μὲ αὐτοθυσία γιὰ νὰ ἀποκτήσουν οἱ ἄνθρωποι νόημα στὴν ζωὴ τους, γιὰτί πολλοὶ ζοῦν χωρὶς νόημα καὶ χωρὶς σκοπὸ. Γιὰ νὰ βροῦν τὸ Φῶς πὺθ θὰ διαλύσει τὸ πνευματικὸ σκοτάδι στὸ ὁποῖο ζοῦν, γιὰ νὰ λύσουν τὸ πρόβλημα τοῦ θανάτου καὶ νὰ ζοῦν μὲ τὴν προσδοκία τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ἐρμηνεύσουν τὸ πολυποικίλο φυσικὸ καὶ ἠθικὸ κακὸ πὺθ ἀντιμετωπίζουν, ὄχι ὡς θεομηνία καὶ τιμωρία, ἀλλὰ ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἁμαρτίας, πὺθ εἶναι πνευματικὴ ἀσθένεια· γιὰ νὰ ζήσουν ὡς ἄνθρωποι καὶ ὄχι ὡς ρομπὸτ καὶ «ἔξυπνες μηχανές», γιὰ νὰ σωθεῖ ἡ ἱερότητα καὶ τὸ μεγαλεῖο τοῦ θεοπλασθέντος ἀνθρωπίνου προσώπου, γιὰ νὰ χρησιμοποιήσουν τὰ νέα ἐπιτεύγματα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνολογίας γιὰ τὴν πρόοδο καὶ ὄχι γιὰ τὴν καταστροφὴ τῆς ἀνθρωπότητας, γνωρίζοντες ὅτι «ἡ ἰκανότης πρὸς ἐπιστημονικὴν ἔρευναν τοῦ κόσμου ἀποτελεῖ θεόδοτον δῶρον εἰς τὸν ἄνθρωπον...». Καὶ «... ὅτι ὁ ἐπιστήμων εἶναι μὲν ἐλεύθερος νὰ ἐρευνᾷ, ἀλλὰ καὶ ὅτι ὀφείλει νὰ διακόπτῃ τὴν ἔρευνάν του, ὅταν παραβιάζονται βασικαὶ χριστιανικαὶ καὶ ἀνθρωπιστικαὶ ἀρχαί...», ὅπως πολὺ σοφὰ ἀποφάσισε ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Κρήτης.

Καὶ ἐνῶ ἡ ὥρα τῆς Ὁρθοδοξίας ἔφθασε καὶ στὴν Ἄπω Ἀνατολή, δυστυχῶς ὑπάρχει ἓνα μεγάλο πρόσκομμα. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀναγκάζομαι ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ ἀναφερθῶ στὸ μεγάλο σκάνδαλο καὶ στὸ πρόσκομμα τῆς ἐξαγγελίας τοῦ Εὐαγγελίου, προερχόμενο ἐκ τῶν αὐταδέλφων Ὁρθοδόξων ἄλλης ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας, λόγῳ ἐθνοφυλετικῶν καὶ μόνον κριτηρίων. Καὶ ἐνῶ ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι θὰ ἔπρεπε νὰ συνεργαζόμεσταν ὡς τίμια μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ προσέχαμε, ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν, ὡστε «μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία» (2 Κορ. 6:3) μας, ἐν τούτοις γίνεται, σὲ πολλὰς περιπτώσεις, τὸ ἀκριβῶς ἀντίθετο.

Θεωρητικά ή Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καταδίκασε ὡς αἵρεση τὸν ἐθνοφυλετισμὸ τῆς Βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας στὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃ Σύνοδο τοῦ 1872, ὅταν αὐτὸς ἔκανε ἐπιθετικὰ καὶ βίαια τὴν ἐμφάνισή του. Ὁ ὅρος τῆς Συνόδου ἀναφέρει, μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἀποκηρύττομεν κατακρίνοντας καὶ καταδικάζοντας τὸν φυλετισμὸν, τουτέστι τὰς φυλετικὰς διακρίσεις καὶ τὰς ἐθνικὰς ἔρεις καὶ ζήλους καὶ διχοστασίας ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἀντικείμενον τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῖς ἱεροῖς κανόσι τῶν μακαρίων Πατέρων ἡμῶν...». Κι ἐνῶ θὰ περίμενε κανεὶς νὰ συμμορφωθοῦν ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι μετὰ τὴν καταδικαστικὴ αὐτὴ Ἀπόφαση, ἐν τούτοις στὴν πράξιν ὁ ἐθνοφυλετισμὸς ζεῖ καὶ βασιλεύει «ὡς βαθὺ τραῦμα εἰς τὸ σῶμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ κύριον ἐμπόδιον διὰ τὴν ἐνότητά της», ὅπως πολὺ χαρακτηριστικὰ ἀναφέρει σὲ Ὁμιλία Του ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης μας. Καθὼς λέγεται, τὸ πρόβλημα τῆς Ὁρθόδοξης Διασπορᾶς θὰ κατατυραννήσει τὴν Ὁρθοδοξίαν στὸν 21ο αἰῶνα.

Ἡ ἐθνοφυλετικὴ νοοτροπία ποὺ ἐπικρατεῖ σὲ πολλοὺς Ὁρθοδόξους εἶναι, χωρὶς καμμιά ἀμφιβολία, λίαν καταστροφικὴ, κυρίως καὶ πρωτίστως γιὰ τὸ ἱεραποστολικὸ γίγνεσθαι. Ὁ ἐθνοφυλετισμὸς εἶναι ὁ μέγας ἐχθρὸς τῆς ὀρθόδοξης μαρτυρίας, χειρότερος καὶ ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ἐξωτερικοὺς ἐχθροὺς, τοὺς ὁποίους ἀντιμετώπισε ἡ χριστιανικὴ Ἐκκλησία στὸ ξεκίνημά της. Καὶ τοῦτο γιὰτὶ εἶναι ὕπουλος ἐσωτερικὸς ἐχθρὸς.

Ἡ λίαν ἐλπιδοφόρα ἀναβίωση τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν ἐθνῶν κατὰ τὸν 20ο αἰῶνα κινδυνεύει ἀπὸ τὰ σοβαρὰ προβλήματα ποὺ παρουσιάστηκαν μετὰ τὴν πτώση τῶν κομμουνιστικῶν καθεστώτων σὲ τὴν Ὁρθόδοξον χώραν τοῦ Ἀνατολικοῦ Μπλόκ,

μὲ τὴν ἀξίωση ὀρισμένων ἐξ αὐτῶν νὰ ἐπεκταθοῦν σὲ ἀλλότριες ἐκκλησιαστικὲς δικαιοδοσίες. Ἀντὶ, μ' ἄλλα λόγια, νὰ ἐπιδιωχθεῖ μία διορθόδοξη συνεργασία βασισμένη στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιολογία καὶ στὸ Κανονικὸ Δίκαιο, γιὰ τὴν μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ «εἰς πάντα τὰ ἔθνη» κατὰ τὸν 21ο αἰῶνα, ἀντιθέτως ἐπικρατεῖ ἀνταγωνιστικὴ πολιτικὴ μὲ ἐθνοφυλετικὰ κριτήρια.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ **θεωρῶ πολὺ χρήσιμο νὰ ἀναφέρω τὰ λόγια τοῦ Ἁγίου Σωφρονίου Σαχάρωφ: «Δὲν γνωρίζω ἕλληνα Χριστό, ρῶσο Χριστό, ἄγγλο Χριστό, ἄραβα Χριστό... Ὁ Χριστὸς γιὰ μένα εἶναι τὰ πάντα, supra-cosmic Being...».** Ὅταν ὑποβιβάζουμε τὸ Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ὅταν τὸ κατεβάζουμε στὸ ἐπίπεδο τῶν ἐθνικοτήτων αὐτομάτως χάνουμε τὰ πάντα καὶ πέφτουμε στὸ σκοτάδι. Τότε ὁ δρόμος εἶναι ἀνοικτὸς γιὰ τὸ μῖσος μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, γιὰ τὴν ἐχθρότητα μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν ομάδων».

Γι' αὐτὸν τὸ λόγο ὁ ἐθνοφυλετισμὸς εἶναι αἵρεση, γιὰτὶ δὲν βάζουμε πάνω ἀπ' ὅλα τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Του ἀλλὰ ἄλλες δευτερευούσης σημασίας ἐγκόσμιες ἀξίες. Ὁ Χριστὸς δὲν εἶναι τὸ πᾶν στὴν ζωὴ μας. Τὸ «σύσσωμοι καὶ σύναιμοι τοῦ Χριστοῦ» εἶναι, δυστυχῶς, κατώτερο ἀπὸ τὸ ἐθνικὸ μας DNA.

Εὐχομαι καὶ προσεύχομαι νὰ καταλάβουμε ὅλοι ὅτι ὁ ἐθνοφυλετισμὸς εἶναι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετος μὲ τὸ ἔργο τῆς διαδόσεως τῆς ὀρθόδοξης μαρτυρίας, γιὰτὶ βασίζεται ἀποκλειστικὰ στὸ αἷμα τῶν προγόνων, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία στὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο ψάλλουμε: «... στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτίσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι». Ἀμήν.

Ὁ Μητροπολίτης Κορέας Ὁ Ἐξάρχος Ἱαπωνίας Ἀμβρόσιος